
Kyrkomötet

Tillsyns- och uppdragsutskottets betänkande 2016:10

Prästers vigningslöfte och vigsel av samkönade par

Sammanfattning

I detta betänkande behandlas motion 2016:29 där det föreslås att kyrkostyrelsen ska få i uppdrag att återkomma med ett förslag till sådan ändring i kyrkoordningen att det blir ett villkor för vigning till präst att ha förklarat sig beredd att förrätta vigsel av par av samma kön. Utskottet konstaterar att utskottet föregående år avstyrkte en motion med ett likartat förslag och hänvisar till det som då anfördes. Härtill lyfter utskottet fram att en enhällig läronämnd i sitt yttrande tydligt avvisar ett sådant tillägg i bestämmelserna om villkor för prästvigning som föreslås i motionen. Läronämnden framhåller att det är fråga om ett villkor av helt annat slag än de som finns sedan tidigare och som gäller det för kyrkan konstitutiva. Utskottet föreslår att motionen ska avslås.

Till betänkandet finns en reservation och tre särskilda meningar.

Utskottets förslag till kyrkomötesbeslut

Kyrkomötet beslutar att avslå motion 2016:29.

Motionens förslag

Motion 2016:29 av Anna Ekström m.fl., Prästers vigningslöfte och vigning av samkönade par

Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att till kyrkomötet återkomma med ett förslag till ändring i kyrkoordningen, som innebär att det blir ett villkor för vigning till präst att ha förklarat sig beredd att förrätta vigsel av par av samma kön.

Yttrande från Läronämnden

Läronämnden har yttrat sig över motion 2016:29 i Ln 2016:8y, *bilaga 1*.

Bakgrund

Kyrkomötets beslut om vigsel för personer av samma kön

2009 års kyrkomöte beslutade om sådana ändringar i kyrkoordningen och i anvisningarna i kyrkohandbokens ordning för vigselgudstjänst att par av samma kön kan vigas i Svenska kyrkans ordning (KsSkr 2009:6, G 2009:2, KmSkr 2009:1). I de omfattande diskussionerna före och i anslutning till detta beslut togs även frågor om vigselplikt upp.

Vigselplikt/vigselskyldighet

Frågor om en präst har vigselplikt har diskuterats under lång tid och med olika utgångspunkter och förutsättningar. I 4 kap. 4 § i äktenskapsbalken (1987:230) i dess lydelse innan kyrka-statrelationerna ändrades år 2000 angavs att en kvinna och en man som skulle viga inom Svenska kyrkan hade rätt att välja den präst inom kyrkan som de själva önskade och som var villig att viga dem. Vidare gällde enligt äktenskapsbalken att de hade rätt till vigsel i en församling som någon av dem tillhörde. Dessa föreskrifter gällde från 1976. Tidigare gällde att en församlingspräst hade vigselplikt om en av de blivande makarna tillhörde prästens församling.

De redovisade bestämmelserna i äktenskapsbalken upphävdes när kyrkoordningen tillkom. I kyrkoordningsskrivelsen till 1999 års kyrkomöte (CsSkr 1999:3) redogjorde Svenska kyrkans centralstyrelse för de dittills gällande statliga föreskrifterna. Rätten till vigsel i den församling som kvinnan eller mannen tillhör skulle anges i kyrkoordningen. I princip har det inte skett någon ändring av dessa bestämmelser. I 17 kap. 2 § finns övergripande bestämmelser om rätten för den som tillhör Svenska kyrkan att i sin församling bli delaktig av de kyrkliga handlingarna. I 23 kap. 1 a § sägs att den som tillhör Svenska kyrkan har rätt till vigsel i Svenska kyrkans ordning, om inte synnerliga skäl hindrar det. I kyrkoordningsskrivelsen anförde Centralstyrelsen följande.

För framtiden får det ankomma på församlingen att svara för att det finns en präst som kan förrätta vigsel för dem som har rätt till detta. Vi ser inga skäl att i kyrkoordningen införa några bestämmelser om prästs skyldighet att viga, vare sig båda, en eller ingen av de blivande makarna tillhör Svenska kyrkan. Detta är en fråga som bör hanteras av kyrkoherden utifrån uppgiften att leda församlingens verksamhet bl.a. såvitt avser gudstjänst.

Frågor kring prästers skyldighet att förrätta vigsel aktualiserades när 2005 års kyrkomöte införde bestämmelser i kyrkoordningen om välsignelse över registrerat partnerskap och när 2009 års kyrkomöte beslutade om att par av samma kön kan viga i Svenska kyrkans ordning.

I skrivelsen 2005:9 Samlevnadsfrågor finns ett avsnitt om tjänstgöringsskyldighet. Där konstaterade kyrkostyrelsen att det var naturligt att det främst var prästens tjänstgöring som hade diskuterats när det uppstått motsättningar mellan enskilda prästers uppfattning om vad som bör gälla och fastställda regler. Detta eftersom prästen har en särskild roll som ledare i gudstjänsten med ett till prästlöftena knutet ansvar för gudstjänstens innehåll och utformning. Som en utgångspunkt för sina överväganden noterade kyrkostyrelsen att allmänna arbetsrättsliga principer innebär att en anställd i regel är skyldig att fullgöra de arbetsuppgifter han eller hon blir anvisad. Beträffande den i sammanhanget aktuella frågeställningen menade styrelsen att det var angeläget att varje präst själv fick möjlighet att avgöra om han eller hon ville medverka i en välsignelse över ingånget partnerskap.

Det torde inte vara av intresse för det par som handlingen närmast gäller att den leds av en präst som inte gör det av egen vilja och övertygelse. Härtill kommer att det rör sig om ett så begränsat antal tillfällen att det inte är nödvändigt att fördela arbetet på alla församlingens präster.

Kyrkostyrelsen fattade 2006 beslut (SvKB 2006:16) om ordning för välsignelse över registrerat partnerskap. 2 § i de fortfarande gällande bestämmelserna har följande lydelse.

TU 2016:10

2 § De som har ingått registrerat partnerskap har rätt till välsignelse i den församling som någon av partnerna tillhör, om inte synnerliga skäl hindrar det.

Beslutet om rätt till välsignelsehandling fattas av kyrkoherden i den församling där handlingen begärs.

För den som anser att det strider mot hans eller hennes personliga övertygelse föreligger ingen skyldighet att medverka i genomförandet av gudstjänsten.

I kyrkostyrelsens skrivelse 2009:6 Vigsel och äktenskap har ett avsnitt rubriken ”Vigselskyldighet”. Där redovisas att det i 4 kap. 3 § i äktenskapsbalken sägs att en präst eller annan behörig vigsselförrättare i ett trossamfund inte är skyldig att förrätta vigsel. Det finns alltså ingen i lag reglerad skyldighet för vigsselförrättare inom ett trossamfund att förrätta någon vigsel. Frågan om en eventuell inomkyrklig vigselskyldighet är inte lagreglerad. På den punkten hänvisade kyrkostyrelsen till vad den anfört om tjänstgöringsskyldighet i skrivelsen 2005:9 *Samlevnadsfrågor*.

Villkor för prästvigning

I 25 kap. 2 § finns bestämmelser om vissa villkor för att vigas till något av uppdragen i kyrkans vigningstjänst, alltså till biskop, präst eller diakon. De villkor som gäller är att

- vara döpt och konfirmerad,
- tillhöra Svenska kyrkan, och
- ha förklarat sig beredd att i alla uppgifter tjänstgöra tillsammans med andra som vigts till uppdrag inom kyrkans vigningstjänst oavsett deras kön.

Dessa bestämmelser om vad som gäller för att kunna vigas till ett uppdrag inom kyrkans vigningstjänst motsvarar i viss utsträckning det som gällde för att kunna vigas till präst före kyrkoordningens tillkomst. Utöver att bestämmelserna gjordes tillämpliga på alla tre uppdragen inom vigningstjänsten gjordes vissa ytterligare ändringar. I de tidigare föreskrifterna fanns inte angivet att den som skulle vigas till präst skulle tillhöra Svenska kyrkan och inte heller var konfirmation ett kyrkorättsligt reglerat villkor. Den mest omdiskuterade punkten har varit den tredje om att ha förklarat sig beredd att i alla uppgifter tjänstgöra tillsammans med andra som vigts till uppdrag inom kyrkans vigningstjänst oavsett deras kön. En bestämmelse med samma syfte fördes 1998 in i den av kyrkomötet beslutade kyrkliga kungörelsen (1991:15) om prästexamen. Där stadgades då i 2 § som villkor för att avlägga prästexamen att ha ”förklarat sig beredd att fullt ut tjänstgöra med andra präster i Svenska kyrkans gudstjänster”.

När 1998 års kyrkomöte förde in den nämnda bestämmelsen i den kyrkliga kungörelsen hade frågan i sak avgjorts redan ett år tidigare. 1997 års kyrkomöte hade nämligen begärt att Svenska kyrkans centralstyrelse skulle utarbeta ett förslag till en kyrklig kungörelse av vilken skulle framgå att endast den som bejakar giltigheten i kvinnors och mäns prästvigning och sakramentsförvaltning får antas till prästexamen. I det betänkande från Andra kyrkolagsutskottet (2KL 1997:3) som låg till grund för kyrkomötets beslut anförde utskottet bl.a. följande som principiell grund för sitt ställningstagande.

I anslutning till läronämndens yttrande konstaterar utskottet att om giltigheten i vigning och sakramentsförvaltning görs beroende av prästens

person hotas kyrkans enhet. ”Ordningsfrågan blir en bekännelsefråga, om giltigheten i vigning och sakramentsförvaltning görs beroende av prästens person. Svenska kyrkan godtar i fråga om giltigheten inte två uppfattningar som förenliga med sin *bekännelse*.” Den problematik som behandlas i motionerna gäller alltså hur Svenska kyrkan skall hantera situationen att det finns präster som i frågan om giltigheten i andra prästers vigning och sakramentsförvaltning intar en hållning som inte är förenlig med bekännelsen.

Behandling vid 2015 års kyrkomöte av frågan om skyldighet att viga par av samma kön

Tillsyns- och uppdragsutskottet behandlade vid 2015 års kyrkomöte i betänkandet TU 2015:4 *Vissa frågor om kyrkliga handlingar* ett motionsförslag om att kyrkomötet skulle uppdra till kyrkostyrelsen ”att göra vigselfplikten till en del i antagningskriterierna till prästkandidat och vigning”, att-sats 2 i motion 2015:88. I den första att-satsen i samma motion föreslogs att kyrkostyrelsen skulle få i uppdrag att i antagning av prästkandidater och vigningar av präster ta bort ”den samvetsklausul som idag finns för dem som inte vill viga samkönade par”. I det nämnda betänkandet behandlades också en motion, 2015:20, där det föreslogs att kyrkostyrelsen skulle få i uppdrag ”att utfärda bestämmelser som säkerställer att ingen diskrimineras i samband med kyrkliga handlingar”.

Beträffande den sistnämnda motionen konstaterade Tillsyns- och uppdragsutskottet i sina överväganden att det inte kunde ges i uppdrag till kyrkostyrelsen att utfärda närmare bestämmelser om ett visst förhållande utan direkt stöd i kyrkoordningen. Mot den bakgrunden föreslog utskottet att motionen skulle avslås. Vad gällde den första att-satsen i motion 2015:88 angav utskottet att det delade Läronämndens mening när nämnden i sitt yttrande Ln 2015:12y såg det som sakligt oriktigt att tala om en ”samvetsklausul” och därmed föreslog utskottet att motionens första att-sats skulle avslås.

Tillsyns- och uppdragsutskottet föreslog att även den andra att-satsen i motion 2015:88 skulle avslås. I sin motivering av detta förslag konstaterade utskottet att det i flera sammanhang hade betonats att Svenska kyrkan kan härbärgera olika syn på äktenskapet och att detta också ska kunna få praktiska konsekvenser för enskilda prästers handlingsutrymme. Utskottet såg det som ett avsteg från det som sades när ordningen för vigsel av par av samma kön infördes, om kyrkomötet nu skulle göra det till ett villkor för prästvigning att säga ja till att viga par av samma kön. Man menade att ett sådant beslut också riskerade att få påtagligt negativa konsekvenser för sammanhållning och samtalsklimat inom Svenska kyrkan.

I en reservation från sju av utskottets ledamöter angavs att utskottet skulle beslutat föreslå kyrkomötet ”att med anledning av motion 2015:88 uppdra till kyrkostyrelsen att till kyrkomötet återkomma med ett förslag till ändring i kyrkoordningen som innebär att det blir ett villkor för prästvigning att ha förklarat sig beredd att förrätta vigsel av par av samma kön”. Reservationen innehöll ett delvis nytt förslag och innefattade en lärofråga som inte hade varit föremål för behandling i Läronämnden. Detta medförde att när kyrkomötet fattade sitt beslut med anledning av motion 2015:88 kunde inte reservationsförslaget tas upp i plenum som ett i förhållande till utskottets avslagsförslag alternativt beslutsförslag.

Kyrkomötet följde utskottets förslag och beslutade att avslå motionerna 2015:10 och 2015:88.

I det till detta betänkande bifogade yttrandet från Läronämnden, Ln 2016:8y, bedömer Läronämnden att dess yttrande ”berör en sådan lärofråga där den särskilda beslutsordningen enligt 11 kap. 18 § i kyrkoordningen kan bli tillämplig”. I 11 kap. 18 § i kyrkoordningen finns bestämmelser om ordningen för beslut i vissa lärofrågor. När kyrkomötet ska besluta i vissa i kyrkoordningen angivna ärenden eller i ett ärende där Läronämnden i sitt yttrande enligt 17 § tredje stycket har angett att en särskild beslutsordning kan bli tillämplig gäller följande. När det har fastställts vilka beslutsförslag som föreligger men innan kyrkomötet fattar beslut ska biskoparna besluta om den särskilda beslutsordningen ska tillämpas för den händelse kyrkomötet bifaller ett visst förslag. Biskoparna får fatta ett sådant beslut om de finner att ett förslag inte bör genomföras därför att det strider mot Svenska kyrkans tro, bekännelse och lära. Om kyrkomötet beslutar att bifalla förslaget i fråga ska enligt punkt 3 det slutliga avgörandet skjutas upp till det andra sammanträdet med ett nyvalt kyrkomöte efter att dess mandatperiod börjat den 1 januari året efter valåret. Vid det tillfället ska ärendet behandlas på samma sätt som ett nyväckt ärende med yttrande från Läronämnden och en ny utskottsberedning. Om kyrkomötet vid det slutliga beslutet bifaller ett förslag för vilket biskoparna har beslutat att den särskilda beslutsordningen ska gälla finns krav på kvalificerad majoritet. Minst tre fjärdedelar av de röstande måste bifalla förslaget för att det ska genomföras.

Utskottets överväganden

Utskottets förslag: Kyrkomötet beslutar att avslå motion 2016:29.
--

En gemensam utgångspunkt för utskottet när det har haft att ta ställning till det förslag som läggs fram i motion 2016:29 har varit alla människors lika värde. Alla ska bli bemötta på ett respektfullt sätt av alla som i någon mening företräder Svenska kyrkan. Sådant som en persons sexuella läggning får aldrig vara av betydelse för hur en person bemöts från Svenska kyrkans sida.

Som tidigare har framgått diskuterade Tillsyns- och uppdragsutskottet vid föregående års kyrkomöte förslag av i princip motsvarande slag som det som nu finns i motion 2016:29. I betänkande TU 2015:4, som bifölls av kyrkomötet, redovisade utskottet sina skäl för att avvisa förslaget att ”vigselplikten” skulle utgöra ”en del i antagningskriterierna till prästkandidat och vigning”. Det som då sades har bäring även på det förslag som finns i årets motion.

Utskottet vill även i år framhålla att Svenska kyrkan rymmer olika äktenskaps-syner. De olika ståndpunkterna bör också kunna få praktiska konsekvenser för enskilda prästers handlingsutrymme. När ordningen för vigsel av par av samma kön infördes fanns inte i diskussionerna att det inom några år skulle kunna bli ett villkor för prästvigning att säga ja till att viga par av samma kön. Tvärtom framhölls att olika ståndpunkter skulle kunna finnas. Om en kyrka som vill vara inkluderande skulle exkludera dem som i vigsselfrågan har en annan ståndpunkt än majoriteten kan på goda grunder ställas frågan om man verkligen står kvar vid det som sades vid beslutet för några få år sedan. Det finns en uppenbar risk för att få en polarisering som låser fast istället för att öppna för konstruktiva samtal.

Till det som utskottet lyfte fram redan vid behandlingen av ärendet om vigselplikt 2015 kommer i år det enhälliga yttrandet från Läronämnden, Ln 2016:8y. I det yttrandet redovisar Läronämnden den principiella grunden för de tre villkor för vigning till något av uppdragen inom kyrkans vigningstjänst som finns i 23 kap. 2 §

i kyrkoordningen och hur dessa villkor skiljer sig från det som föreslås i motion 2016:29. De tre gällande villkoren är direkt kopplade till det som är konstitutivt för Svenska kyrkan som kyrka. Det som till synes mest liknar det som i motionen föreslås som ett nytt fjärde villkor, är att ha förklarat sig beredd att i alla uppgifter tjänstgöra tillsammans med andra som vigts till uppdrag inom kyrkans vagnings-tjänst oavsett deras kön. Detta villkor avser, som Läronämnden framhåller tilliten till giltigheten i Svenska kyrkans sakramentsförvaltning. Det framgår också tydligt av det citat från Andra kyrkolagsutskottets betänkande 2KL 1997:3 som återfinns i bakgrundsteckningen att när villkoret att vara beredd att samverka med andra oavsett kön infördes var motivet ”att om giltigheten i vagning och sakramentsförvaltning görs beroende av prästens person hotas kyrkans enhet”.

Läronämnden konstaterar att det förslag som läggs fram i motionen skiljer sig från det som nu är stadgat. Det är inte frågan om ett villkor som är av konstitutiv karaktär. Detta visar sig också när det föreslås att det ska införas ett villkor som inte avser kyrkans vagningtjänst som totalitet utan bara ett av uppdragen inom vagnings-tjänsten. Villkoret är därtill kopplat till en uppgift som inte med nödvändighet behöver fullgöras av någon med uppdrag inom kyrkans vagningtjänst utan kan ligga hos en statlig myndighetsperson, nämligen att vara vigselförrättare. Att ställa upp ett villkor av detta slag för att kunna viga till präst griper också in i det som Läronämnden lyfter fram som biskopens i biskopsvagningen givna ansvar. Biskopen har utifrån sitt vagningsansvar att göra en självständig prövning av stiftets prästkandidater. Biskopen kan därvid inte gå vid sidan av det för kyrkan konstitutiva men bör inte vara bunden av tillkommande villkor av annat slag.

Mot bakgrund av det som här har framförts ser utskottet inga skäl för att föreslå en ändring av det ställningstagande som gjordes av 2015 års kyrkomöte. Kyrkomötet bör därmed avslå motion 2016:29.

Uppsala den 29 september 2016

På Tillsyns- och uppdragsutskottets vägnar

Britas Lennart Eriksson, ordförande

Gunnar Edqvist, sekreterare

Beslutande: Britas Lennart Eriksson, ordförande, Inger Wahlman, Roine Olsson, Anna Forssell, Lars Risberg, Emilia Lindstrand, Hans-Olof Andrén, Emma Hedlundh, Mattias Rosenquist, Sven Kerst, Anna Ekström, Sten Elmberg, Lisbeth Göranson, Anders Novak och Hanna Unger.

Övriga närvarande vid beslutstillfället: Margareta Carlenius, Catharina Erdtman, Kent Karlsson, Stefan Linderås, Bertil Murray, Ingrid Borgström, Helena Nordvall, Kerstin Rossipal, Anna-Lena Carlsson, Ann-Christin Alexius, Helena Elmqvist och Helena Björkman.

Biskoparna Eva Brunne och Per Eckerdal har deltagit i utskottets överläggningar.

Vi reserverar oss till förmån för eget yrkande att bifalla motion 2016:29, *Prästers vigningslöfte och vigning av samkönade par*.

Anna Ekström, Lars Risberg, Inger Wahlman, Roine Olsson, Anna Forsell och Britas Lennart Eriksson

Särskild mening 1

Utskottet föreslår kyrkomötet besluta att avslå motion 2016:29 av Anna Ekström om prästers vigningslöfte och vigning av samkönade par.

Jag instämmer i utskottets avslagsyrkande.

Vad gäller utskottets överväganden menade sju ledamöter av femton att följande formulering skulle ingå: ”Det står klart att införande av ett nytt villkor för prästvigning av det slag som föreslås i motionen ses som ett löftesbrott.”

Jag menar att beslutet att utesluta denna mening ur övervägandena är mycket illavarslande. Viljan att köra över en enig läronämnd och ett enligt biskopsmöte är uppenbar. Någon hänsyn till gällande förutsättningar och gjorda utfästelser i samband med beslutet 2009 finns uppenbarligen inte hos den grupp som önskar ett beslut i enlighet med Ekströms motion. Jag finner detta mycket illavarslande.

Bertil Murray

Särskild mening 2

Jag instämmer i reservationens bifallsyrkande.

Catharina Erdtman

Särskild mening 3

Vigningslöftet och synen på äktenskap är centrala frågor i många prästers kall och tjänst. Vid förändringen 2009 som öppnade för samkönade äktenskap fördes en stor debatt och diskussion inom kyrkan, då olika fromhetsinriktningar hade och har väldigt olika uppfattningar i frågan. Vid förändringen i kyrkoordningen gavs löften om att olika äktenskapssyn fortsatt skulle få lov att rymmas inom Svenska kyrkan och att de som inte är beredda att viga samkönade har en väjningsrätt. Frågan om äktenskapssyn ska inte vara ett villkor för prästvigning. Ett löftesbrott som detta vore ett svek gentemot respekten för olika fromhetsinriktningar, vilket är en förutsättning för att kyrkan ska kunna hålla samman. Ansvar för att vigsel blir utförd vilar på kyrkoherden och församlingen, inte den enskilda prästen. Mot bakgrund av detta instämmer jag i utskottets förslag om att motionen ska avslås.

Helena Elmqvist

Kyrkomötet
Läronämndens yttrande 2016:8y

Prästers vigningslöfte och vigsel av samkönade par

Läronämndens yttrande över motion 2016:29

Läronämnden konstaterar att 2009 års beslut om äktenskap för par av samma kön är en del av kyrkans ordning. Alla som vigs till präst i Svenska kyrkan lovar att följa kyrkans ordning. Läronämnden har tidigare uttryckt:

Det står inte den enskilde ämbetsbäraren fritt att själv välja konsekvenser av sin uppfattning för utövandet av ett uppdrag i kyrkan. Kyrkans gemensamma ordning är överordnad ämbetsbäraren. (Ln 1997:3y)

Ansvar för att kyrkliga handlingar blir utförda ligger inte på den enskilda prästen utan på församlingen. Kyrkoherden ansvarar för att de som efterfrågar och har rätt till vigsel också ska få vigsel i församlingen i enlighet med kyrkans ordning. I Ln 2015:12y anför:

I Läronämndens behandling av skrivelse KsSkr 2009:6 framhålls att Svenska kyrkan även efter beslutet kan rymma olika uppfattningar i denna fråga (Ln 2009:12y). Läronämnden konstaterar att 2009 års beslut innebar ett förtydligande av att kyrkan som helhet och inte den enskilda prästen även fortsättningsvis ansvarar för människors tillgång till de kyrkliga handlingarna.

Motion 2016:29 föreslår att vigningen till präst villkoras så att varje präst ska vara skyldig att genomföra vigsel av samkönade par genom att ytterligare ett vigningsvillkor införs i kyrkoordningen 25 kap. 2 §. I nuläget finns tre villkor för vigning som gäller hela vigningstjänsten, nämligen att kandidaten:

1. är döpt och konfirmerad,
2. tillhör Svenska kyrkan, och
3. har förklarat sig beredd att i alla uppgifter tjänstgöra tillsammans med andra som vigts till uppdrag inom kyrkans vigningstjänst oavsett deras kön.

Samtliga dessa villkor är av för Svenska kyrkan konstitutiv karaktär. Kyrkan och kyrkans enhet konstitueras av evangelieförkunnelsen och sakramentsförvaltningen (Den augsburgska bekännelsen, artiklarna V och VII). Det tredje villkoret tillfördes på grund av att tilliten till giltigheten i Svenska kyrkans sakramentsförvaltning, vigningar och enheten i gudstjänstlivet var hotad. Villkoret klargör att det är nödvändigt att giltigheten i Svenska kyrkans sakramentsförvaltning och vigningstjänst inte är satt i fråga av den som ska vigas till tjänst i Svenska kyrkan.

Motionen 2016:29 föreslår en ny bestämmelse som innebär ett specifikt villkor för vigning till präst. Det villkoret är inte av konstitutiv karaktär. Det ligger tillika i biskopens vigningsansvar att göra en helhetsbedömning av kandidatens lämplighet, eftersom biskopens ansvar är att ”upprätthålla och värna vår kyrkas ordning och främja enheten i Kristus”. (Den svenska kyrkohandboken Del II, 1987)

Läronämnden menar att det strider mot kyrkans ordning att införa villkor av icke-konstitutiv karaktär som begränsar biskopens vigningsansvar.

Läronämnden bedömer att detta yttrande berör en sådan lärofråga där den särskilda beslutsordningen enligt 11 kap. 18 § i kyrkoordningen kan bli tillämplig.

TU 2016:10
Bilaga 1

Uppsala den 31 augusti 2016

På Läronämndens vägnar

Antje Jackelén, ordförande

Cecilia Nahnfeldt, sekreterare

Närvarande: Ärkebiskop Antje Jackelén, ordförande, biskop Ragnar Persenius, biskop Martin Modéus, biskop Åke Bonnier, biskop Johan Dalman, biskop Mikael Mogren, biskop Fredrik Modéus, biskop Johan Tyrberg, biskop Per Eckerdal, biskop Sören Dalevi, biskop Eva Nordung Byström, biskop Hans Stiglund, biskop Sven-Bernhard Fast, biskop Eva Brunne, Eva-Lotta Grantén, Anna Karin Hammar, Margarethe Isberg, Karin Johannesson, Håkan Möller, Jesper Svartvik och Kristin Zeiler.